

Kapitalista-szocializmus

A termelőerők fejlődésével érik a kapitalizmus méhében a **szocializmus**, ami a kapitalizmusban a **kapitalista-szocializmus** formában kizsákmányolással, élősködéssel, bér-rabszolgasággal, szociális demagógiával, a szocializmus értékei némelyikének megvalósulásával működik és a védelmére a **fasiszta-kapitalizmus** szolgál, ami azonban diktatúra, kapitalista osztály-önkényuralom.

A szocializmusban a munka, a kommunizmusban már a szükséglet szerinti elosztás valósul meg, ami már a termelőerők fejlődésével a szocializmusban is kezd kibontakozni, sőt már a kapitalizmusban is nyoma van (egészségügy, oktatás, kultúra, szociális ellátások).

A szocializmus/kommunizmus értékei a termelőerők fejlődésével lehetőséggé és a társadalom érdekében szükségessé is válnak, ami már a kapitalizmus hanyatló korszakában is jelentkezik.

A kapitalizmusban a munka szerinti elosztás hiánya a rothadás egyik okozója, ami a pofátlan élősködésben, pazarlásban valósul meg. A rothadást fokozza a kapitalizmus világgazdasági anarchiája, a tudománytalan világnézete.

A termelőerők kapitalista-szocializmussá fejlődésével a hanyatlóvá, rothadóvá váló kapitalizmus világméretekben már képtelen uralkodni az általa kifejlesztett termelőerők felett. Azonban lehetőség nyílik a dolgozó proletár bér-rabszolgák számára a kedvezőbb létfeltételek biztosítása és ezzel az osztályharc tompítása.

Emelet megmarad és fokozódik a kizsákmányolás, a kapitalisták élősködése, pazarlása, a népgazdaság és a világgazdaság anarchiája. Egyre több a szocializmusra jellemző érték valósul és valósulhatna meg, a többség azonban csak a demagógia színvonalán marad, maradhat.

Mert a kapitalizmus az kapitalizmus marad kizsákmányolással, élősködéssel, felsőbbrendűséggel, bér-rabszolgasággal, imperializmussal, gazdasági válságokkal, háborúkkal, népiirtásokkal, tudománytalan világnézettel és az erkölcsé megállíthatatlanul rothad.

A kapitalizmusban a társadalom többségének a bér-rabszolgáknak az osztályérdek képviselői a hatalomban, a törvényhozásban nem vesznek részt, amit a törvény is szabályoz. Bár ez gyakran nehezen átlátható, de néha egyértelműen nehézségeket, tilalmakat, üldöztetést állítanak törvényesen a proletár bér-rabszolgák osztályérdek képviselőinek a marxista-leninista kommunisták számára.

A bér-rabszolgák következetes osztályérdek képviselői a marxista-leninista kommunisták, akik a kizsákmányolás megszüntetéséért, a dolgozók demokráciájáért, emberi jogaikért harcolnak és osztályellenségei a kapitalistáknak ezért gyakran szabályos háború alakul ki köztük, ami a Szovjetunióban győzött is.

Azonban a kapitalizmus csak a bér-rabszolgasággal működik, így a kommunistákat a fasiszta-kapitalizmus a diktatúrával, a felépítményével, a törvény erejével tartja távol a hatalomtól.

A fasiszta-kapitalizmus azért önkényuralmi diktatúra, mert az államhatalom minden eszközével lehetetlenné teszi a túlnyomó többség számára az osztályérdek képviselését a hatalomban. A kapitalizmus minden formája önkényuralmi színvonalú kapitalista diktatúra, ami kizárja a bér-rabszolgák, a többség számára a valódi demokráciát.

A kapitalizmusban érik a termelőerők és a tudomány fejlődésével a kollektívizmus, a szocializmus lehetősége és a szükségszerűsége is, ami a totális fasizmusban vagy a szocialista forradalomban végződik.

A kapitalizmus hanyatlásával a fasizmus térnyerése elkerülhetetlen, ezért az emberiség meghaladva a kapitalizmust csak a népi demokrácia/szocializmus/kommunizmusban maradhat meg.

Azonban a kapitalistáknak a saját profitjuk, az élősködésük, a kizsákmányolással szerzett jövedelmük, a hatalmuk és a támogatóiknak a proletár osztályárulóknak, a kapitalizmust kiszolgáló híveinek a viszonylag kedvező életmódjuk az érdekük.

A kizsákmányolók hatalmát és a proletár osztályárulók jólétét védi a fasiszta-kapitalizmus a kapitalista osztály-önkényuralommal, a dolgozó proletár többség feletti diktatúrával. Ami azonban út a pusztulásba, mert ez a proletár dolgozó többség és az emberiség kárára valósulhat csak meg, ami szükségszerűen az osztályharcra és az imperialista rabló háborúkra vezet, mert a kapitalizmusnak ilyen a természete.

A kapitalizmus létérdeke a tudományos világnézet térnyerésének megakadályozása, ami a tudományos módszer hanyatlásához, a kor adta lehetőségekhez képest az általános elbutuláshoz vezet. Oda hogy a beszélőszerszámok tömegében már a kornak megfelelő gondolkodó állat színvonalát sem érik el.

Ez a gondolkodó anyagnak a kor lehetőségéhez képesti hanyatlása, az emberiség tudományos igényű gondolkodásának a hanyatlása, rothadása a földön. A fasiszta-kapitalizmusban a szerszámkészítő ember-állat, a gondolkodó állat egyre kevésbé felel meg a kor igényeinek. Ez elősegíti a gondolkodó anyag pusztulását a földön, az emberiség így képtelen megfelelni a kor kihívásainak.